

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Clausen): Med Hensyn til Indlevering af Endringsforslag nævner jeg, at 3dje Behandling mulig vil finde Sted førstkommende Mandag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om de militære Underklassers Pensionering.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2854 ff.).

Der var til denne Behandling intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

A. Nielsen: Det, der søges naaet ved det foreliggende Lovforslag, er jo faste Regler med Hensyn til Understøttelsen af de Personer, som befinde sig under det Forhold, der nærmere er beskrevet i Lovforslaget, og med Hensyn til disse Regler er det jo nærmere præciseret, hvorledes det for en vis Dels Vedkommende blev ordnet og en vis bestemt Ret blev etableret, medens der for en anden Dels Vedkommende gives betinget Adkomst til at nyde denne Ret. Derom har der været Enighed i Udvalget, og det har jo fundet sit Udtryk i Lovforslaget, saaledes som det vedtoges ved 2den Behandling, ligesom det jo ogsaa har faaet sit Udtryk i den Betænkning, der blev afgiven forud for 2den Behandling. Jeg maa maaske citere de Linier, hvormed denne Betænkning indledes: „Udvalget erkender Hensigtsmæssigheden af, at der udfærdiges Lovbestemmelser, der nærmere ordne Spørgsmaalet om, naar og i hvilken Udstrækning der kan tilstaaes Understøttelse til Børn af afdøde Mænd af de militære Underklasser, idet der derved stables en større Ensartetbed i disse Spørgsmaalss Behandling og større Betyggelse for en tilstrækkelig grundig Undersøgelse af hvert enkelt Tilfælde“. Derom er der fuldstændig Enighed. Jeg skulde derfor ikke have begæret Ordet, hvis ikke den ærede Ordfører

(Røffentved) ved Sagens 2den Behandling var kommen med en Ytring paa Foranledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Nyborg (N. Sørensen), en Ytring, som jeg ikke tror er fuldt Udtryk for det, der har været Udvalgets Forudsætning for denne Lov. Jeg maa maaske med den ærede Formands Tilladelse citere det, hvortil jeg sigter. Den ærede Ordfører udtalte nemlig, at naar man er bleven staaende ved de 36 Kr., saa havde det været, fordi man vidste, at man ikke derved affaar nogen fra at kunne faa de 48 Kr., som Forslaget oprindelig lod paa som Maksimum, idet en saadan Bevilling vedvarende kan gives paa de almindelige Finanslove som Bevilling af et Andragende, naar dette Andragende var tilstrækkeligt motiveret, og saa henviste den ærede Ordfører til de humane Grundsætninger, der hidtil havde raadet i Finansudvalget og forudsattes fremdeles maa være til Stede, og slutter med at sige, at naar der staar 36 Kr., indeholder det ikke nogen reel Fare, thi disse 36 Kr. er kun det ordinære Bidrag; naar der fremkommer et vel motiveret Andragende, kan der som hidtil paa de aarlige Finanslove gives særlig Bevilling. Det tror jeg ikke er fuldt i Overensstemmelse med de Forudsætninger, som Udvalget havde under Behandlingen af denne Sag. Jeg tror, det var Meningen, at naar vi træffe de Forholdsregler, som ere truffene i Loven, og som Betænkningen i de Linier, jeg har citeret, hentyder til, saa er de 36 Kr. ikke et normalt Bidrag, der gives, og som skal gives, medens der saa ved Siden af er Plads for yderligere Understøttelse, naar der kommer Andragende. Dette har ikke været Forudsætningen. Forudsætningen er, at denne Ordning skulde staa bestemt fast, for at Finansudvalget og Rigsdagen overhovedet kunde være disse Sager kvit i Fremtiden, og det vil ogsaa Resultatet blive. Jeg tror, at i det Tilfælde, at der kommer saadanne Andragender, ville de, som fremkomme med dem, blive stufede. Andragender til Finansministeren ville rimeligvis af denne blive afviste, og naar de komme til Folketinget, vil Folketinget ogsaa afvise dem, men det vil kunne have til Resultat, at de paagældende blive stufede. Derfor bør det ikke henstaa uimodsiget, at det havde været Forudsætningen, at man bare kunde komme og banke paa: Finansudvalget lader sig fremdeles lede af humane Grundsætninger og vil nok give mere, end der er fastslaaet her ved Loven. Der kan i Ordførerens Ord ligge en Anthyndning af, at saadan noget kunde finde Sted, men jeg tror, at de paagældende ville blive stufede, og derfor er det, jeg her ved